

τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἐδάφει καὶ θερμοῖς δάκρυσι καὶ λιπαραῖς δεήσεσι ἐξαιτησάμενος ἔλεον καὶ οἰκονομίαν καὶ θεραπείαν τοῦ πράγματος, μόλις ἐδυσώπησεν ἡμᾶς ἐπικαμφθῆναι ταῖς αὐτοῦ παρακλήσεσιν, ἀφορῶντας εἰς τὸν ἐπικείμενον αὐτῆς κίνδυνον κατὰ ψυχὴν κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν χρηματίσαντας προστάτας τῆς Ἐκκλησίας εἰς οἰκονομίαν μᾶλλον τραπέντας ἐν τοῖς τοιούτοις. Δύο γὰρ κακῶν προκειμένων αἰρετέον τὸ μετριώτερον καὶ ὁ τῆς οἰκονομίας λόγος οὐδενὶ τῶν συνετῶν ἀπήρесе κατὰ τὸν μέγαν τῆς Ἀλεξανδρείας Κύριλλον.

Ὁ δ' ἔνεκεν καὶ ἡμεῖς λόγοις οἰκονομίας καὶ συγκαταβάσεως χρησάμενοι οὐκ ἀνάσχετον ἡγησάμεθα παριδεῖν αὐτὸν ἀθεράπευτον, ἀλλ' ἐλέει τῆς Ἐκκλησίας δεῖν ἔγνωμεν συγχωρῆσαι αὐτοῖς τὸ ρηθὲν συνοικέσιον καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα ἵνα ὁ ῥηθεὶς Μαυρουδῆς ἔχῃ ἄδειαν λαβεῖν εἰς γυναικα τὴν διαληφθεῖσαν Μαρίαν καὶ στεφανωθῆναι ἐκείνην ἐκκλησιαστικῶς μηδενὸς ἐναντιουμένου ἢ ἀντιλέγοντος. Τὸ δὲ τοιοῦτον συνοικέσιον οἰκονομικῶς μόνοις τοῖς ῥηθεῖσι προσώποις συνεχωρήσαμεν διὰ τὰς ῥηθείσας περιστάσεις καὶ τὸν προφανῆ κίνδυνον, οὐ μὴν δὲ καὶ ἐτέροις παραχωροῦμεν ποτὲ τὸ τοιοῦτον γενέσθαι».

416α

1723-1822. Διοικητικά και νοταριακά έγγραφα. Νάξος, Σαντορίνη.

Ἄ. Μ α ρ ο υ λ ῆ ς, «Ναξιακά έγγραφα (1723-1883)», *ΕΕΚΜ* 4 (1964), σ. 401-407 αρ. 1-2, σ. 408-414 αρ. 4-9, σ. 416-420 αρ. 13-15, σ. 421-427 αρ. 17-20.

417

1723-1844. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο και διαταγή του Οθωμανού διοικητή της Ρόδου και Σποράδων. Νίσυρος.

Ν. Σ α κ ε λ λ α ρ ί δ η ς, «Παναγία Σπηλιανή», *Νισυριακά* 6 (1978), σ. 134-135.

418

1723-1883. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αλώνη, Παραδείσι (Μικρά Ασία).

Δ. Π ο λ έ μ η ς, «Βούργαρο και Παραδείσι: Δύο ανδριώτικα μετόχια στην Αλώνη», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν* 6 (1986-1987), σ. 60-69 αρ. 1-9, σ. 75-81 αρ. 13-21, σ. 83-88 αρ. 23-32, σ. 90-91 αρ. 34-35, σ. 96 αρ. 37, σ. 105-106 αρ. 42-43, σ. 118 αρ. 50, σ. 140 αρ. 69.

418α

1724. Αφιερώσεις ακινήτων. Λευκωσία.

Γ. Καργώτης, «Ἡ Μονὴ Παλουριωτίσσης», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 13 (1949), σ. 59, 75.

419

1724. Μαρτυρικό. Κίμωλος.

Ν. Κεφαλληνιάδης, «Χρονικὸν τῶν κατὰ τῆς Κιμῶλου (Argentiera) πειρατικῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τὸν 17°-19° αἰῶνα», *Κιμωλιακά* 4 (1974), σ. 85-86.

420

1724. Ἰδιωτικὸ δικαιοπρακτικὸ ἐγγράφο. Τζίπιδος (Πάρος).

Ν. Ἀλιπράντης, «Ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς Ἱ. Μ. Παναγίας Ξεχωριανῆς Μαρπήσσης», *Παριανὰ* 11 (1983), σ. 14-15.

421

1724-1816. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Ἄργος, Επίδαυρος, Κωνσταντινούπολη.

Γ. Χώρας, *Ἡ Ἱ. Μ. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἐπιδαύρου*, Ἀθήνα 1991, σ. 66, 81, σ. 84-88 αρ. 1-6, σ. 299-300 αρ. 9.

422

1726. Μίσθωση ἐργου. Ἱ. Μ. Ξηροποτάμου (Ἅγιο Όρος).

Β. Παπαγεωργίου, Α. Πετρονώτης, «Ο απογραφικός κατάλογος 1885 του Ἀγίου Όρους καὶ οἱ τεχνίτες του, κυρίως οἰκοδόμοι (πρόδρομη ανακοίνωση)», *Ἐκ Χιονάδων* 8 (2005), σ. 26-27.

423

1726-1828. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Βερσίτσι, Καλάβρυτα, Λιβάρτζι (Αχαΐα).

Ν. Σακελλαρόπουλος, *Τὸ Βερσίτσι καὶ τὰ μνημεῖα του (τοπωνύμια - ὀνόματα - ἐπώνυμα - παρεπώνυμα - ἐγγράφα)*, Ἀθήνα 1972, σ. 76-78, αρ. 1-2 (= Γ. Παπανδρέου, *Καλαβρυτινὴ ἐπετηρὶς ἥτοι πραγματεία περὶ τῆς ἱστορικῆς τῶν Καλαβρύτων ἐπαρχίας*, Ἀθήνα 1906, σ. 323, αρ. 1-2), σ. 78-79 αρ. 3-4 (= Ν. Σακελλαρόπουλος, «Σελίδες τοπικοῦ λαϊκοῦ δικαίου ἀπὸ τὴν τουρκοκρατία καὶ λίγο μετὰ τὴν ἐπανάσταση. Ἀνέκδοτα ἐγγράφα